

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-11/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja , koju zastupa , protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa predsjednik vijeća Tonko Obuljen, radi izdavanja potvrde o pravu puta, na sjednici vijeća održanoj 6. studenoga 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
"Uvažava se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.
Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti
KLASA: UP/I-344-03/23-11/376, URBROJ: 376-08-23-01 od 19. prosinca 2023.
Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove upravnog spora."
- II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika odbijen je zahtjev tužitelja za izdavanja potvrde o pravu puta za gradnju nove elektroničke komunikacijske infrastrukture (dalje: EKI) na nekretninama u vlasništvu Grada Kutine na k.č.br. 3627 k.o. Kutina.
2. Tužitelj je protiv Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) podnio tužbu kojom osporava zakonitost te zahtijeva poništavanje navedenog rješenja (čl. 38. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 36/24., dalje: ZUS).
3. Tužitelj u tužbi navodi da je na temelju članka 62. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 76/22., dalje: ZEK) tuženiku podnio zahtjev za izdavanje potvrde o pravu puta za gradnju nove EKI na nekretninama u vlasništvu Grada Kutine, a da tuženik odbija postupiti po tom zahtjevu. Poziva se na članak 62. stavke 5., 6. i 7. ZEK-a, koje citira te navodi da je svrha članka 62. stavka 5. ZEK-a obvezati jedinicu lokalne samouprave kao vlasnika nekretnine na sklapanje sporazuma o uređenju imovinskopravnih odnosa s infrastrukturnim operatorom u roku od 60 dana kako bi se spriječilo odugovlačenje i podržalo izgradnju EKI koja je od interesa za RH. Smatra da zakonska odredba stavka 6. istog članka ne propisuje da

je vlasnik nekretnine ispunio svoju obvezu samim nuđenjem infrastrukturnom operatoru određenog prijedloga načina uređenja njihovog međusobnog imovinskopravnog odnosa već da zahtijeva da se obje strane usuglase oko uređenja odnosa i postignu sporazum. Navodi da je u protivnom tuženik dužan izdati potvrdu o pravu puta na temelju projekta glavne gradnje, što je odbio učiniti. Tvrdi da se za ishođenje potvrde o pravu puta ne zahtijeva pozitivno očitovanje jedinice lokalne samouprave u tom smislu pa da se ovaj postupak ni ne rješava primjenom članka 63. stavka 10. ZEK-a.

4. Tužitelj ne osporava da je Grad Kutina donio Odluku o postupku i visini naknade za osnivanje prava služnosti na nekretninama Grada Kutine „Službene novine Grada Kutine“ br. 7/17. (dalje: Odluka Grada Kutine) kojom su propisane cijene prava služnosti koje se jednako primjenjuju na sve korisnike prava služnosti na nekretninama u vlasništvu tog grada. Smatra da tuženik daje toj odluci značaj koji je protivan odredbama ZEK-a kao jedinog propisa koji je relevantan i primjenjiv za uređenje odnosa infrastrukturnog operatora i jedinice lokalne samouprave. Navodi da je prvi ključan moment tog zakonskog rješenja sporazum, a da ZEK daje alternativno rješenje – ovlašćuje infrastrukturnog operatora na ishođenje potvrde o pravu puta. Smatra da se donošenjem pobijanog rješenja neposredno kažnjava infrastrukturni operator odbijanjem njegovog zahtjeva za izdavanje potvrde o pravu puta jer strane nisu postigle sporazum i to radi nepristajanja tužitelja na cijene koje je jedinica lokalne samouprave jednostrano propisala svojom odlukom. Tvrdi da upravo nepostojanje sporazuma daje pravo infrastrukturnom operatoru obratiti se tuženiku sa zahtjevom za izdavanje potvrde o pravu puta i da daje zakonsku osnovu tuženiku da infrastrukturnom operatoru izda potvrdu.

5. Tužitelj navodi primjere u kojima je uputio tuženiku zahtjev za izdavanje potvrde o pravu puta za novu EKI na određenim nekretninama grada Vodnjana s kojim nije postignut sporazum i riješiti imovinskopravne odnose pa je tuženik postupio po članku 62. stavku 7. ZEK-a i izdao tužitelju potvrdu ne ulazeći u razloge zašto nije postignut sporazum. Stoga predlaže poništiti predmetno rješenje tuženika i obvezati istog na naknadu troškova spora tužitelju.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je predmetni spor riješio primjenom odredbe članka 63. stavka 10. ZEK-a s obzirom na to da se Grad Kutina protivio zahtjevu za izdavanje potvrde o pravu puta. Osporava navode tužitelja da nije bilo spora između tužitelja kao infrastrukturnog operatora i Grada Kutine. Navodi da je u postupku rješavanja imovinskopravnih odnosa u svrhu gradnje nove EKI utvrđeno da se stranke nisu uspjele dogovoriti oko cijene naknade za pravo korištenja nekretnine u svrhu gradnje nove EKI, da je u očitovanju od 1. rujna 2023. Grad Kutina izričito tražio da tuženik odbije zahtjev tužitelja za izdavanje potvrde o pravu puta na k.č.br. 3627 k.o. Kutina pa mu je nejasna tvrdnja tužitelja da nije bilo spora.

7. Tuženik navodi da je tužitelj u pravu kada tvrdi da prema odredbi članka 62. stavka 6. ZEK-a u slučaju nepostizanja sporazuma iz stavka 5. tog članka, infrastrukturni operator ima pravo od tuženika zatražiti izdavanje potvrde o pravu puta, ali da odredba članka 62. stavka 9. ZEK-a propisuje da se na postupak izdavanja potvrde o pravu puta iz stavka 6. na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 63. ZEK-a, a da se članak 63. stavak 10. ZEK-a primjenjuje i na sporove između infrastrukturnog operatora i vlasnika nekretnine/upravitelja općeg dobra u vezi s ostvarivanjem prava puta i naknade za pravo puta iz članka 62. ZEK-a (za novu EKI).

Stoga smatra da je ispravno riješio ovu pravnu stvar pozivom na članak 63. stavak 10. ZEK-a.

8. Tuženik nadalje navodi da je dopisom od 7. prosinca 2023. tužitelj bio pozvan na očitovanje želi li usmenu raspravu u ovom predmetu, na koji se nije odazvao što znači da je pristao na rješavanje upravne stvari bez održavanja usmene rasprave. Navodi da se tužitelj nije konkretno očitovao koje su to činjenice koje bi, da su bile dostavljene tužitelju, dovele do drukčijeg utvrđenja, jer je sporan bio samo iznos naknade koji je tužitelju dostavljen od strane Grada Kutine u prijedlogu Ugovora o služnosti elektroničke poruke od 8. veljače 2023. koji iznos tužitelj nije prihvatio. Nadalje tvrdi da se odredbe članka 62. stavaka 5., 6. i 7. ZEK-a ne mogu tumačiti i primjenjivati izolirano od odredbe članka 62. stavka 9. ZEK-a koja izričito upućuje na odgovarajuću primjenu članka 63. ZEK-a na postupak izdavanja potvrde o pravu puta iz stavka 6. članka 62. ZEK-a. Tvrdi da je odredbe članka 62. stavaka 5. i 6. ZEK-a nemoguće primjenjivati i tumačiti kako to tvrdi tužitelj, zanemarujući primjenu članka 62. stavka 9. i članka 63. stavka 10. ZEK-a, jer u protivnom tuženik u slučaju nepostizanja sporazuma iz članka 62. stavka 5. ZEK-a ne bi imao drugu mogućnost nego automatizmom izdavati podnositeljima zahtjeva potvrde o pravu puta čak i kada se vlasnik nekretnine tome izričito protivi, što svakako nije svrha koja se htjela postići člancima 62. i 63. ZEK-a.

9. Tuženik ističe da tužitelj zaboravlja da članak 62. stavak 3. ZEK-a po kojem vlasnici nekretnina moraju poštivati načelo nediskriminacije prigodom odobravanja prava korištenja nekretnina u svrhu gradnje, održavanja, razvoja i korištenja EKI, a koju obvezu je Grad Kutina svojom odlukom ispunio. Navodi da svakako ima na umu da je izgradnja EKI prema članku 3. ZEK-a od interesa za RH, međutim da je istovremeno u osporavanom rješenju uzeo u obzir da je Prijedlog Ugovora o osnivanju prava služnosti kojeg je Grad Kutina ponudio tužitelju sastavljen uz poštivanje spomenutog načela nediskriminacije te da iz Odluke Grada Kutine proizlazi da se propisane cijene prava služnosti jednako primjenjuju i na sve ostale korisnike prava služnosti na nekretninama Grada Kutine te da nisu predmet pregovora s ovlaštenikom prava služnosti. Smatra neprihvatljivim razloge zbog kojih tužitelj nije prihvatio predloženi ugovor i da ne mogu biti dokaz o ne postupanju Grada Kutine prema ZEK-u.

10. Tuženik nadalje navodi da nema smisla pozivanje tužitelja na argumente o nerazmjernim ekonomskim interesima jedinica lokalnih samouprava koje omogućavaju izgradnju nove EKI jer se radi o izuzetno maloj trasi (duljina 10,00 m) i sporu oko malog iznosa naknade. Praksu na koju se tužitelj poziva smatra neusporedivom s ovim predmetom jer u svim drugim slučajevima u kojima je tuženik izdao tužitelju potvrde o pravu puta za novu EKI ili nije bilo spora ili je vlasnik nekretnine u tijeku postupka pred tuženikom izrijekom pristao na izdavanje potvrde o pravu puta

. Navodi da se isto odnosi i na pozivanje tužitelja na praksu u predmetu Vodnjan.

11. Slijedom svega navedenoga, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

12. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

13. Naime, iz spisa proizlazi da je tuženik 23. kolovoza 2023. zaprimio zahtjev tužitelja za izdavanje potvrde o pravu puta na temelju članka 62. ZEK-a za novu EKI na zk. čestici 3627 k.o. Kutina u vlasništvu Grada Kutine. Tužitelj je u zahtjevu naveo da u skladu s člankom 62. stavcima 5. i 6. ZEK-a nije s Gradom Kutinom uspio riješiti

imovinskopravne odnose u roku od 60 dana i sklopiti sporazum (ugovor o služnosti) kojeg je uputio Gradu Kutini ali da nije postignut dogovor oko ugovora, niti su riješeni imovinskopravni odnosi. Zahtjevu za izdavanje potvrde o pravu puta upućenog tuženiku, tužitelj je priložio zahtjev upućen Gradu Kutini za sklapanje ugovora o pravu služnosti i odgovor Grada Kutine s prijedlogom ugovora o osnivanju prava služnosti za postavljanje i održavanje telekomunikacijskih zdenaca i kabelske kanalizacije na k.č. br. 3627 k.o. Kutina, zatim očitovanje tužitelja na prijedlog Grada Kutine u kojem navodi da ne prihvaća predložene cijene služnosti. Nakon provedenog postupka, tuženik je donio predmetno rješenje kojim zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

14. U odnosu na primjenu odredba ZEK-a valja navesti da je člankom 62. stavkom 5. tog zakona propisano da u postupku rješavanja imovinskopravnih odnosa u svrhu gradnje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine mora u roku od 60 dana sklopiti sporazum o uređenju imovinskopravnih odnosa s infrastrukturnim operatorom. Prema stavku 6. istog članka, u slučaju nepostizanja sporazuma iz stavka 5. toga članka infrastrukturni operator ima pravo od Agencije zatražiti izdavanje potvrde o pravu puta. Stavak 9. istog članka ZEK-a propisuje da se na postupak izdavanja potvrde o pravu puta iz stavka 6. toga članka na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 63. ZEK-a.

15. Odredba članka 63. stavka 10. ZEK-a propisuje da u slučaju spora između upravitelja općeg dobra ili vlasnika nekretnine i infrastrukturnog operatora u vezi s ostvarivanjem prava puta i naknade za pravo puta iz toga članka i članka 62. ZEK-a, svaka strana uključena u spor može pokrenuti postupak rješavanja spora pred Agencijom. S obzirom na navedeno, tužitelj pogrešno smatra da u predmetnom slučaju nema mjesta primjeni članka 63. stavka 10. ZEK-a, kako je to pravilno ocijenio i tuženik.

16. Tuženik se također pravilno očitovao i o navodima tužitelja kojima tužitelj osporava postojanje spora između tužitelja i Grada Kutine, unatoč tome što u priloženom očitovanju tužitelja o prijedlogu Grada Kutine tužitelj tvrdi da ne prihvaća predložene cijene služnosti navedene u predloženom Ugovoru o osnivanju prava služnosti postavljanje i održavanje telekomunikacijskih zdenaca i kabelske kanalizacije na k.č. br. 3627 k.o. Kutina, dok u zahtjevu za izdavanje potvrde o pravu puta upućenom tuženiku, jasno navodi da s Gradom Kutinom nije uspio riješiti imovinskopravne odnose i da nije postignut dogovor oko sklapanja ugovora o služnosti.

17. Po ocjeni ovog suda, tuženik pravilno ukazuje na načelo nediskriminacije koje proizlazi iz odredbe članka 62. stavka 2. ZEK-a koji propisuje da upravitelji općeg dobra, RH, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe u većinskom vlasništvu RH ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave moraju poštovati načelo nediskriminacije prigodom odobravanja prava korištenja nekretnina u svrhu gradnje, održavanja, razvoja i korištenja elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture te prigodom odobravanja pristupa toj mreži i infrastrukturi kojom upravljaju. Iz predloženog Ugovora o osnivanju prava služnosti, koji tužitelj nije prihvatio, proizlazi da je Grad Kutina postupio u skladu s propisanim načelom nediskriminacije s obzirom na to da iz Odluke Grada Kutine proizlazi da se propisane cijene prava služnosti jednako primjenjuju i na sve ostale korisnike prava služnosti na nekretninama Grada Kutine te da nisu predmet pregovora s ovlaštenikom prava služnosti.

18. U odnosu na pozivanje tužitelja na predmet izdavanja potvrde o pravu puta na nekretninama Grada Vodnjana, tuženik je pojasnio tužitelju da u tom i sličnim predmetima nije bilo spora između tužitelja i vlasnika nekretnine pa da, stoga, predmeti nisu bili rješavani primjenom odredbe članka 63. stavka 10. ZEK-a, jer je vlasnik nekretnine u tijeku postupka pred tuženikom pristao na izdavanje tražene potvrde.

19. S obzirom na sve navedeno, odlučujući o zakonitosti osporavanog rješenja, ovaj sud je ocijenio da tuženik donošenjem tog rješenja nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, a za odluku je dao valjane razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni zakona.

20. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odbijen je tužbeni zahtjev i odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

21. Točka II. izreke temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 6. studenoga 2024.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:
Lidija Rostaš

Vrijeme potpisivanja:
13-11-2024
09:34:27

DN
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z.3.4.97#40C115641544852203133563133333620303638
OU=Signature
S=Rostaš
G=Lidija
CN=Lidija Rostaš

